

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov for Færøerne om Jagt, Fuglefangst m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5141; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 823).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Effersøe: I Lovforslaget skelnes mellem Jagt og Fuglefangst, idet der paa Færøerne gøres Forskel paa Jagt i dette Ords almindelige Betydning og Fuglefangst, som foregaar uden Brug af Skydevaaben, men i øvrigt paa forskellige Maader paa de stejle Fjeldsider ud mod Havet samt i Stenskrød (Urer) ved Foden af disse. Genstand for denne Fangst er Søfugle, navnlig Alkefugle og Maager, som forekommer i uhyre Mængder. Fuglefangsten er ældgammel paa Øerne og er udviklet til en Fuldkommenhed, som ikke kendes andetsteds. Flere af Tingets Medlemmer vil antagelig fra Leo Hansens Færø-Film, som blev forevist i Fællessalen i Vinter, have faaet et vist Kendskab til denne Fangst samt til Fuglelivet i de færøske Fuglefjelde. Fuglefangerne udvikler under deres farlige Virksomhed forbavsende Kraft, Smidighed, Færdighed og Mod. Det er mit Haab, at dette nyttige Erhverv ikke vil komme i Forfald. Lovgivningsmagten kan ved hensigtsmæssige Lovbestemmelser om Beskyttelse af Fangsten yde sit Bidrag hertil.

Det er forstaaeligt, at det i 1852 oprettede Lagting straks i sin første Samling optog til Behandling Spørgsmaalet om at tilvejebringe en Jagtlov, hvis Hovedformaal skulde være at værne Søfuglene i deres Opholds- og Ynglepladser samt i Nærheden af disse imod Fortræd ved Jagt med Skydevaaben. Efter Lagtingets Forslag udkom Jagtlov for Færøerne af 9. Februar 1854. I denne saavel som i senere Love for Færøerne om Jagt, deriblandt den nugældende Jagtlov af 23. April 1897, indeholdes lignende Bestemmelser til Værn for Fuglepladserne som de i 1854 givne, og man har føjet nye Bestemmelser til med samme Formaal, deriblandt et Forbud mod at bruge skadelige Fangstmaader samt mod overhovedet at drive Fangsten saaledes, at den faste Fuglebestand bliver varigt formindsket. Den gældende Jagtlov indeholder ogsaa Forbud mod at skyde den for Fuglefangsten meget betydningsfulde Fugl, Lomvien, i den Tid, den har Unger.

Hvad angaar den egentlige Jagt, har

den, som foregaar paa Havet, ret stor almen Betydning. Paa Søterritoriet er denne med de i Loven fastsatte Indskrænkninger fri for enhver dansk Undersaat. Den mest indgribende Indskrænkning er den af mig allerede berørte: Forbudet mod Skydning i og ved Fuglepladser.

Jagten paa Land er af helt underordnet Betydning. Dog danner Harejagten i nogen Grad en Undtagelse. Den nugældende Lov freder Haren en Del af Aaret. Loven freder tillige en Del forskellige Fugle, som er nyttige for Landbruget ved at fortære Insektlarver. Lovforslaget udvider Fredningen til at omfatte ogsaa forskellige andre Fugle, som fortjener Beskyttelse, fordi de bringer Skønhed og Liv i Naturen og for nogles Vedkommende navnlig, fordi de er sjældne paa Øerne. Overhovedet har man tilstræbt at beskytte alle Fuglearter, hvis Nedlæggelse ikke har noget fornuttigt Formaal. Af den Grund har man til Eksempel foreslaaet at frede Storkjoven, den rødstrubede Lom, Svanen, visse Vildgæs og Vildænder samt Fjældduen.

Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af en ny Lov for Færøerne om Jagt og Fuglefangst har været Genstand for en meget indgaaende Behandling, først i den færøske Landbokommission af 1908 og senere i Lagtinget. Behandlingen i Lagtinget har været vanskelig, da Meningerne i forskellige Henseender var delte. Interessesættelsen imellem Besidderne af Fuglefangstpladserne og den Del af Befolkningen, som kun udøver Jagt paa Havet, er stor. De førstnævnte kræver en kraftig Beskyttelse af Fangstpladserne mod Jægerne, medens de sidste vil have Friheden for Jagt paa Havet udvidet. Jeg mener, at Lagtinget ved sit Lovforslag gennemgaaende har skiftet Sol og Vind lige mellem Parterne. Dog maa jeg beklage, at Bestemmelsen i Jagtloven af 1897 § 10 om Fredning af Lomvier for Jagt en vis Tid af Aaret er bortfaldet. Jeg skal imidlertid ikke stille Ændringsforslag i denne Anledning, da jeg anser det for klogest at lade det bero ved Lagtingets Beslutning herom. Ved Sagens Behandling i Lagtinget har man ganske naturligt bestræbt sig for at affatte Lovforslaget efter de paa Færøerne bestaaende Forhold, men man har samtidig overvejet Spørgsmaalet om Anvendelsen af forskellige Bestemmelser, der indeholdes i den for Hovedlandet gældende Jagtlov, og taget Hensyn til disse, for saa vidt man har anset det for rigtigt. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget, der stemmer med Lagtingets Forslag,